

CHESSIE-TIEDOTE 1/22

Hei jäsen ja hyvää alkanutta vuotta,

Tulevan kesän Chessie-Treffien 22.-24.7. pitopaikka on sinettiä vaille varmistumassa, useamman kohteen vertailussa sopivammaksi tuli Hotelli Keuruselkä ja sen ympäristö. Uusien lisämaastojen kartoitus on työn alla ja alkaa heti lumien sulettua. Nyt on hyvä aika vaikuttaa, joten laita ehdotuksia leirin kouluttajien, ohjelman ym. suhteen kerhon posttiin chesapeakekerho@gmail.com

Kerho järjestää kaksiosaisen taipumuskokeen (NOU) verkkokurssin 11. ja 25.4. Teamsissa

[Lisätietoja kerhon sivuilta](#)

Perinteinen Kevätpäivät-viikonloppu vietetään tänä vuona Teiskossa Niemi-Kapeen tilalla 6.-8.5.

[Lisätietoja kerhon sivuilta](#)

Chesapeakekerhon Taipumuskoe (NOU) järjestetään tänä vuonna Ylöjärvellä 12.7.

[Lisätietoja kerhon sivuilta](#)

Tämän vuotinen helmikuun fasaanijahti ei toteudu, yritämme ensi vuonna uusin voimin.

16.11.2021 yleiskokouksessa käsitelty yhdistyksemme statuksen nosto SKL:n organisaatiossa rotukerhosta rotuyhdistykseksi on 9.12.2021 saanut SKL:n hallituksen vahvistuksen.

Chesapeakekerho – Chesapeakeklubben ry on nyt siis virallisesti rotuyhdistys.

Chesapeakelahdennoutajien jalostustoimikunnan kokoonpano on muuttunut Maija Päivärinnan vetäytyttyä loppuvuodesta SNJ:n jalostusvastaavan pestistä. Rotujärjestömme uusi jalostusvastaava on Elisa Akselin. Kerhomme JTMK:n puheenjohtajana jatkaa Saija Vihervuori ja jäsenenä Tanja Luukkanen. Rotumme uudeksi jalostusneuvojaksi olemme saaneet Siru Salinin.

Siru Salin

*Kotieläinten ravitsemustiede, Maatalous- ja metsätieteiden tohtori, Kotieläintiede
Postdoctoral Researcher (PoDoCo), Snellman Lihanjalostus Oy
Ravitsemusepidemiologi, Department of Equine and Small Animal Medicine
Doctoral candidate, Department of Agricultural Sciences*

” Koiria minulla on ollut aina, rotukirjo on vuosien varrella vaihdellut cockerspanielista, yorkshirenterrierien, komondorin ja hovawartin sekä owczarek podhalanskien kautta chessiin.

Koiraroduista, niiden käyttäytymisestä ja koulutuksesta, kiinnostuin jo lapsuudessa. Olen harrastanut koirieni kanssa eri lajeja; hovawartin ja podhalanskin kanssa esim. pk-tottista, podhalanskin kanssa lisäksi henkilöhakua, rauniotreenejä, jälkeä ja rallytokoja. Viimeisin uusi treenimme oli ihmisten hajutunnistus eli ID-jälki. Myös näyttelyissä tuli käytyä useiden vuosien ajan.

Omana harrastuksenani selailen jalostustietokannoista (SKL:n ja ulkomaiset tietokannat) sukutauluja ja seuraan tutkimusaiheita koirien jalostuksesta. Kiinnostukseni koiriin on ehtymätön, osallistun säännöllisesti koira-aiheisille luennoille ja ulkomaisten yliopistojen etäkursseille. Olen suorittanut Kennelliiton kasvattajan peruskurssin sekä

jalostusneuvojen perus- ja jatkokurssin, sekä osallistunut Koira-Expoon useita kertoja. Toimin Suomen Owczarek Podhalanskit ry:n jalostusneujana vuosina 2008 – 2017.

Koirien kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin liittyvät asiat (koirien ruokinta, jalostus ja terveys) alkoivat kiinnostaa yhä enemmän aikuisiällä, ja uravaihdon myötä valmistuin eläinravitsemuksen tohtoriksi, sivuaineina luin mm. jalostusta ja anatomiaa. Fysiologiaan painottuvan väitöskirjani tein Helsingin yliopiston maataloustieteiden osastolla, aiheena liiallisen energian saannin yhteys insuliiniresistenssiin ja metaboliseen stressiin. Tällä hetkellä teen koirien ruokintatutkimusta Helsingin yliopistolla apurahatutkijana yhteistyössä kotimaisen lemmikkieläinten ruokia valmistavan yrityksen kanssa. Aiemmin työskentelin DogRisk tutkimusprojektissa (HY/eläinlääketieteellinen tiedekunta) ravitsemusepidemiologina koiranruokintaan painottuvan kyselyaineiston parissa. Omat koirani ruokin tieteellisellä pieteetillä, pääraaka-aineina käytän kotimaisia vähäprosessoituja eläinproteiinin lähteitä.

Olen erityisen huolestunut monen nykyisen koirarodun hurjaa vauhtia kapenevasta geenipohjasta ja liiaksi ulkomuotoa painottavan jalostuksen seurauksista. Onneksi yhä useammat kasvattajat ympäri maailman ymmärtävät terveen koiranjalostuksen tärkeyden ja käyttävät vain terveystukittuja, terveitä rotutyypillisiä (luonne ja käyttöominaisuudet) koiria jalostukseen. Etenkin harvalukuisissa roduissa yksittäisen `matadoriuroksen` käyttö usealle pienen populaation nartulle samassa maassa on täysin anteeksiantamatonta. Tällöin yksilöiden välinen sukulaisuus kasvaa ja sukusiitosaste rodussa nousee nopeasti. Tämä lisää mm. peittyvästi (resessiivisesti) periytyvien sairauksien esiintyvyyttä populaatiossa.

Aion olla nelijalkaisten ystäviemme puolesta puhuva ääni, joka jaksaa vouhottaa terveys- ja luonneominaisuuksien sekä geenien säilyttämisen tärkeydestä jalostusvalintoja tehtäessä, unohtamatta rodunomaista käyttötarkoitusta ja siihen vaadittavaa rakennetta. Perustan kaiken argumentointini tieteellisille faktoille, jätän arvailut sekä muut `tuulesta temmatut` väittämät omaan arvoonsa.

Kokeneen kasvattajan vankka tietämys etenkin tiineyteen, synnytykseen ja pikkupentuaikaan liittyvissä asioissa on todella tärkeää. Mutta myös tutkittujen asioiden ja esim. jalostuksen lainalaisuuksien tunteminen on oleellista menestyksekkäässä kasvatustyössä. Jos ei tiedä miten ominaisuudet tai sairaudet periytyvät tai miten niiden esiintyvyyttä voidaan tutkia, on mahdotonta parantaa jalostusvalinnoilla rodun terveyttä ja luonneominaisuuksia.

Annan mielelläni panokseni ja osaamiseni sekä aiemman kokemukseni jalostustoimikunnassa rodun hyväksi, kun mietimme toivottavasti yhdessä kaikkien entisten, nykyisten ja tulevien kasvattajien kanssa tämän ihanan rodun tulevaisuuden jalostustavoitteita. Avoin ja rehellinen tiedottaminen omien kasvattien terveystiedoista ja luonneominaisuuksista on mielestäni ainoa tie parempaan ja terveempään kasvatustulokseen. ”